

احیای عاشورا ارائه فرمایش امام حسین (ع) در سطح امت اسلامی است

نقطه شروع نهضت حضرت اباعبدالله الحسین (ع) با یک «نه» بود و آن نه به بیعت با یزید بود که حضرت فرمودند یکی مثل من با یکی مثل یزید بیعت نمی‌کند.

نقطه شروع نهضت حضرت اباعبدالله الحسین (ع) با یک «نه» بود و آن نه به بیعت با یزید بود که حضرت فرمودند یکی مثل من با یکی مثل یزید بیعت نمی‌کند.

به گزارش خبرنگار مهر، ماه محرم، ماه پیروزی خون بر شمشیر واقعه ای بزرگ را در دل خود دارد که نقطه عطف مبارزه با ظلم و کج روی ها برای بقای اسلام اصیل است، قیامی که از سوی امام حسین (ع) چنان حادثه ای را در تاریخ اسلام و حتی جهان رقم زد که منشأ قیام های پس از خود و انقلاب های بزرگ جهانی شد.

زنده ماندن عاشورا پس از قرن ها از این اتفاق نشان دهنده عمق مبارزه و اثرگذاری این حرکت حتی با وجود تعداد اندک قیام کنندگان است. امام حسین با ۷۲ تن از یارانش چنان حماسه ای را رقم زد که به گفته خود ایشان نجات دهنده اسلام و مانع انحراف از خط اصلی دین شد. مسئله حکمرانی قیام عاشورا علیه حاکمیت یزید و امویان موضوعی است که حجت الاسلام نجف لک زایی رئیس پژوهشگاه علوم و فرهنگی اسلامی در سلسله مباحثی به آن پرداخته و خبرگزاری مهر در نظر دارد آن را در طول دهه محرم منتشر کند. بخش اول تا سوم این سخنان پیش از این منتشر شده است و حال بخش چهارم را می خوانید.

نقطه شروع نهضت حضرت اباعبدالله الحسین (ع) با یک نه بود و آن نه به بیعت با یزید بود که حضرت فرمودند یکی مثل من با یکی مثل یزید بیعت نمی‌کند. بحث سر فرمانروایی کسی مثل یزید است که امام حسین (ع) براساس اصول و مبانی دینی نمی تواند آن را بپذیرد. زمانی که امام حسین (ع) فرمودند من اسوه شما هستم، می توانیم ایشان را به عنوان اسوه معرفی کنیم چنانچه ملت ایران از این اسوه تبعیت کردند و با انقلاب اسلامی به اصلاح سیستم حکمرانی پرداختند و دیگر آزادگان جهان هم می توانند این درس را بگیرند.

حضرت همچنین فرمودند ما با یزید بیعت نمی کنیم و دلیل این کار و اقدامات یزید را توضیح دادند. نکته دوم آنکه با آمدن کسی مثل یزید و اولویت هایی که او در حکومت دارد اسلام از بین می رفت. دلیل مسئله به طور کلی روشن می شود که در حکمرانی یزیدی مسائل و نظریه ها، کشف مسئله، کشف سیاست ها و روابط حکومت و مردم به گونه ای تنظیم می شود که به مرور زمان اسلام از بین می رود.

قیام من از روی سرکشی و خودخواهی نیست

در این مجال بخش دیگری از صحبت های امام حسین (ع) را می خوانیم. ایشان وصیتنامه ای دارند که وقتی قصد عزیمت از مدینه به مکه را داشتند به برادرشان محمد بن حنفیه داده اند. ایشان در این نامه هدف خود را از قیام مطرح می کند و اینکه چرا نسبت به بیعت با یزید سرسختی نشان می دهد و چرا می خواهد علیه حکومت یزید قیام کند.

امام حسین (ع) ۴ شاخص برای یک قیام بیان می کند و می گوید این قیام از روی سرکشی و خودخواهی نیست، چیزی برای خودم نمی خواهم و از حدود الهی تجاوز نمی کنم، در حقیقت قیام من در چهارچوب حدود الهی است و براساس تکبر در مقابل حق هم نیست، یعنی در برابر تمکین حق است، قیام من از روی فساد هم نیست، از روی ظلم هم نیست و نمی خواهم به یزید ظلم کنم، بلکه براساس عدالت است. از نگاه امام حسین (ع) شاخص های یک حکمرانی و قیام مطلوب عدالت، اصلاح گری، تبعیت از حق و تواضع در برابر حق است همینطور محور بحث و حرکت در چهارچوب الهی باشد.

خودشان اینگونه فرمودند فقط به این دلیل قیام می کنم تا فسادهایی که در امت اسلامی ایجاد شده را اصلاح کنم. من می خواهم حکومت را امر به معروف کنم چون حکومت یزید امر به نهی می کند، من می خواهم به سیره و سبک رفتار جدم رسول الله و پدرم علی بن ابیطالب (ع) عمل کنم. اگر حکومت اینها را داشت تحقق یافته بود اما اینطور نبود، جامعه به سرعت از روش و سیره نبوی و علوی فاصله می گرفت و معروف را ترک کرده بود.

هرکس با من همراه شد در مسیر الهی گام برداشته است

سپس می فرماید هرکس قبول کرد و با من همراه شد در مسیر الهی گام برداشته است و هرکس که رد کرد صبر می کنم خدا بین ما و آنها داوری کند و خداوند بهترین حکم کنندگان است.

احیای عاشورا و عزاداری برای امام حسین (ع) ارائه فرمایش او در سطح امت اسلامی است. که ای امت اسلامی به خودتان بیایید و ببینید چقدر از سبک زندگی نبوی دور شدید. اگر کسی از این اقدامات ظالمانه و فاسدانه انجام می دهد و برابر حق تکبر می ورزد و از حدود الهی خارج می شود بداند مورد تأیید امام حسین (ع) نیست. کسی که در مسیر اصلاح گری قدم برمی دارد و تلاش می کند کجی ای را درست کند مورد رضایت حضرت قرار می گیرد.

وقتی امام حسین (ع) از مدینه خارج شد این آیه قرآن که فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ که حضرت موسی هنگامی که از مصر به سمت مدین رفت آن را قرائت کرد، خواند. و وقتی امام حسین (ع) وارد مکه شد آیه ای که باز حضرت موسی وارد مدین شد را بیان کرد.

با تلاوت این آیه ۲ از خروج مدینه و ورود به مکه امام حسین (ع) تشبیهی بین حرکت خود در برابر یزید با حرکت حضرت موسی در برابر فرعون کرده است. یعنی ذهن همراهان خودش و جامعه اسلامی که این سخن امام حسین (ع) را می شنوند و خواهند شنید به سمت قرآن هدایت می کند. اینکه به همان دلیل که حضرت موسی قیام کرد من هم این کار را می کنم. فرعون طاغوت است و یزید هم طاغوت است. موسی به پروردگارش گفت من را از شر و رفتار این گروه ستمکار نجات بده. فرعون یک نفر نبود بلکه یک حکومت بود، یزید هم دار و دسته داشت، فرماندار مدینه قصد داشت خواسته یزید را اجرا کند. امام حسین (ع) با این آیه هم خود و هم جریان مخالف خود را معرفی کرد.